

מבעד למסוה

(שעורים בהסתכלות)

ברוך השם, אין

מזו להתאונן!

הקב"ה לא יעזב

את זמיריו, הוא

סגנון לו אית עולמו

בדרכו ומטבב את

הגלגלים בשמים

ממעל ועל ה"ארץ" מתחת אך ורק כדי להספיק חמר לעזמות, למען יכין מטעמים לתלמידיו החביבים לכבוד שבת, כאשר אהבו.

כסבורים אתם אולי, שאני מתכוון

לפצצות שנוזקו בשבוע זה על שני ילדים

עברים בדרך לשכונת מוגנטיפווי או לאו

שהונחו בעצם היום ברחוב יפו, כי עד שישמע

קולן בירושלם, במשך שעות מספר, ידון

ידוע בלונדון אצל הלורדים, כאומר: "אנו

בני ישראל אצל הלורדים, לעשות תיכף

פיה פאף" ולהראות לאורמסביינגר ולחבריו

מה פרוש — שקט בארץ!" או אולי למעשה

ישמעאל, שקרה במחילה בלילות האחרונים

בשכונת החיבורים ובני דורנו ירו זה בזה,

ויראו סו"ס בני עשרת השבטים מי הם בני

בריתם ממכה, נסוגי אחור, במחילה, הדורשים

בקונגרסיהם ממלכה שלהם ומבקשים לעשות

שבת לעצמם — אלא כונתי דוקא לאותן

הזריו" שלנו מת"א, שנכשל במחילה בשבוע זה בענין טגורה, אך ורק באשמת התליפון החיפואי ימ"ש, שדרכו לשקר, כנראה, ולכבוד מלכו ושופרן דברים שלא היו ולא נבראו...

הצרפתים אומרים על כל צרה שלא תבוא: "בקשו את האשה" ויודעים הם ה"ימח שמו'ניקים" האלה מה שהם אומרים, מחמת שכל הצרות וכל הטרם הזה בענין טגורה באו ל"הארץ" בשבוע זה רק מפלאוים אחת, זו השולמית שזפתה השמש הלוהטת בהודו ומצורתה פרושה על המשמר" בירושלם...

ומעשה שהיה כך היה:

לפני חדשים שנים בערך נתפרסמה ידיעה בשם האשה הלזו ובעתונו של בן-ישי, כמובן, כי הרבי טגורה דנן מתכוון לבוא לא"י בסוף הקיץ.

כשראה הקורספונדנט הירושלמי של סוכנות הא. ק. ב. בלונדון את הידיעה המרעישת הזו כתובה "שחור" על גבי לבן, הזדרו ושלה תלגרם ישר לא. ק. ב. בלונדון והידיעה נתפשטה במהירות הכזק ת"ק פרסאות על ת"ק פרסאות בעולמנו.

שמעה סוכנות אחרת וגתקנאה בה-חטפה את הידיעה הזו ככבודה בטרם קיץ ועשתה בה מה שעושים שם בת"א, "תקנו" קצת ושנו מעט והעיקר שהקדימו את התא-

רד, ובמקום "סוף-הקיץ" הקדימו וכתבו "סוף השבוע הבא" ולא זאת אלא שהודיעו כי יבוא לאלכסנדריה של מצרים ומשם ישר לא"י כדי לבקר, מסתמא, את המקומות הקדושים... והידיעה הזו הגיעה כמובן ל"הארץ" והם הזדרו והודיעו בעתונם בצורת תלגרם מיוחד מלונדון, עוד לפני ששה שבועות.

בינתיים הגיעו הדברים לאזני ישמעאל, והשבו בנידורנו בודאי כי בא טגורה בשם ועד החנוך ב"מיסיה" מבניית ביוחדת לא"י. מיד נתאספו בביתו של ר' משה קויטא ואחרי שקלא וטריא ההליטו לשלה לקראתו את ה ר ב שלהם להיליופולוס, עיר השמש, במצרים. אגב, הוא חוזר שם על פתחי נדיב בים ומקבץ נדבות גדולות לתקון בית המדרש שלהם בעיה"ק ירושלם, מחמת שממשלתנו לא הסכימה כנראה, לעשות להם הלואה של חמשה עשר אלף פונט לברק הבית. תלמידי ממצרים כותבים לי כי מהראוי שאהב"י במצרים ישגהו בעינא-פקיחא על מעשה ר ב זה וימנו גם סאן ועדה להשגיה שלא ישנו בנידורנו חלילה מצדקה לצדקה ולא יכניסו את' ה ט ו מ א ה בקדושה...

בקצור, כשראה ב"כ של ה"זריו" שלנו בירושלם, כי בושש האיש לבוא ממצרים, לא יכל עוד להתאפק וצלצל מיד בתליפון וצעק אל אחד מירידי הטובים אשר על יהר, בן הלשון: "היכן נמצא ר' טגורה?"

ובכלל מה היה בסופו?" ומיד קבל תשובה ברורה וקצרה כי טגורה הגיע ב"ה מצרימה והוזמן אל ה"רבי".

ובניישי שלנו עומד ב"ה תמיד על המשמר", כשאך הגיע לאזני שמץ דבר ע"א ה"רבי" רץ בלי נשמה אל קלוגר, כדי לסדר עם היו"ד של הסתדרות הסופרים קבלת פנים נהדרה ל"קולונת" שלהם, שניהם אחזו בידיהם ורצו יחד אל זקן-הסופרים, ר' מרדכי בן הלל הכהן ומשם מהרו שלשתם, היו"ד מימון, המזכיר משמאל והזקן אוהז בידו הימנית בתלתליו של בניישי ובידו השניה בחגורתו של הדוקטור ועפו יחד ישר אל רופין. וארבעתם יצאו דחופים ובהולים כאחשתרנים ממש ורגליהם קפצו על כל מדרגות הבנין של ה"סולל", תחתיים, שניים ושלישיים עד הקומה השלישית כדי להביא את טגורה מהודו ועד קיש, ודרשו ממנו במפגיע בשם הלאום שישתדל לפני חברו ר' טיש להשפיע על המקומות הגבוהים וביחוד על מורי-הדרך העברים שיסכימו ללכת עם טגורה בירושלם...

בהיות שלא הופיעו זה ימים אחדים "אישי היום" דלעילא, החלטתי לתת "אישי השבוע" במדור שלי דלתתא-בתור התחלה הנני מכניס הפעם את תמונתו של טאגורה שנפלה לידי ב"טעות" ע"י אותו התליפון החיפואי מאת הסופר חי"ק שלרגלי הכרמל.